

Отъ Българиѣ тия прѣводи и съчинения ся распространили послѣ и по другы-ты славянскы земи (въ Россіиѣ, Сърбиѣ и др.).

Българо-славянска-та книжевность най-много ся развила на врѣмя-то на Борисовый сынъ *Симеона* (888—927), който съ все сърдце закрѣлялъ духовно-то просвѣщение на народа си, и дору самъ писалъ книги. Той былъ и най-силенъ отъ българскы-ты царе. Царь Симеонъ много наплашилъ византийскый царь Льва Философа, та затова Левъ выкнѣлъ на помощь срѣщо Българи-ты дивы-ты Унгары, които тогава ся были показали на Черноморскы-ты равнища. Царь Симеонъ надвилъ на тия варвары, и гы пропѣдилъ отъ Българиѣ; тогава Унгари-ти отышли въ Паннонскы-ты равнища (въ Великоморавскѣ-тѣ държавѣ), дѣто ся и заселили. Съ смъртъ-тѣ на царь Симеона ся свършилъ славный периодъ на Българско-то царство и на българскѣ-тѣ книжнинѣ. На врѣмя-то на неговый слабъ и миролюбивъ сынъ *Петръ* (927—968) България теглила отъ вѣтрѣшни размирици и буны; тия размирици и буны ся уголѣмили отъ единъ расколъ, който станѣлъ въ Българскѣ-тѣ църквѣ отъ еднѣ *Богомилскѣ ересь* (която ся нарекла така отъ имя-то на единъ попъ Богомилъ; Богомили-ти по свое-то учение приличяли на напрѣдни-ты Манихеи). Вѣнкашини-ти неприятеле ся ползували отъ побъркано-то състояние на Българиѣ. Византийскый царь Никыфоръ Фока повывкалъ на помощь русскый князь Святослава да дойде срѣщо Българи-ты. Святославъ не само помогнѣлъ на Византийци-ты, нѣ призелъ и Българиѣ (970 г.), и искалъ да си прѣнесе столнинѣ-тѣ тукъ (въ Прѣславѣ). Нѣ Никыфоровый прѣемникъ Иоаннъ Цимисхий испѣдилъ Святослава отъ Българиѣ. Византийскый царь Василий II (прѣкорванный „Българобоецъ“), слѣдъ упоритѣ борбѣ съ забрутеный българскый царь *Самуила*, съвсѣмъ покорилъ Българиѣ подъ византийско-то владычество (1019 год.). Тоя е оный Василий, който накаралъ та извадили очи-ты на пятнадесять хыляды робѣ Българи, като оставилъ по на сто души по единъ съ едно око да гы води, и гы пра-